

Sygn. akt III U 754/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 grudnia 2013r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	<i>SSO Danuta Poniatowska</i>
Protokolant:	<i>sekr. sądowy Marta Majewska-Wronowska</i>

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 grudnia 2013r. w Suwałkach

sprawy **I. W.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o wcześniejszą emeryturę

w związku z odwołaniem I. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 30 września 2013 r. znak (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt III U 754/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 30.09.2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B., powołując się na przepisy ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2013r. poz.1440) oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8 poz. 43 ze zm.), odmówił I. W. wszczęcia postępowania w sprawie ponownego ustalenia prawa do emerytury.

W odwołaniu I. W. domagał się zmiany decyzji i przyznania prawa do wcześniejszej emerytury przy uwzględnieniu przesłanek z art. 184 i 39 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Jego zdaniem w momencie złożenia wniosku (16.08.2013r) spełnił warunki do obniżenia wieku emerytalnego o 6 lat do 59 lat, w związku z posiadaniem stażu pracy w górnictwie.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Podtrzymał podstawy skarżonej decyzji i wskazał, iż odwołujący nadal nie udowodnił wymaganych 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Odwołujący nie przedstawił żadnych nowych dowodów, ani nie wskazał żadnych nowych okoliczności, które dawałyby podstawę do ponownego rozpoznania jego sprawy.

Sąd ustalił, co następuje:

I. W. (ur. (...)) po raz pierwszy z wnioskiem o emeryturę wystąpił w dniu 14.08.2007r., domagając się wówczas emerytury górniczej. Decyzją z dnia 05.10.2009r. ZUS w Z. odmówił wnioskodawcy prawa do emerytury górniczej, gdyż nie udowodnił on żadnego okresu pracy górniczej oraz równorzędnej. W dniu 03.06.2011r. odwołujący ponownie wystąpił z wnioskiem o emeryturę górniczą i organ rentowy decyzją z dnia 22.06.2011r. odmówił mu do niej prawa, uzasadniając jak w decyzji z dnia 05.10.2009r. Od powyższych decyzji wnioskodawca nie składał odwołań do Sądu.

W dniu 18.07.2011r. odwołujący wystąpił z wnioskiem o emeryturę i decyzją z dnia 04.10.2011r. organ rentowy (ZUS w B.) odmówił mu prawa do wcześniejszej emerytury z uwagi na nieosiągnięcie wieku emerytalnego, niewykazanie 15 lat pracy w warunkach szczególnych i nieudokumentowanie rozwiązania stosunku pracy z każdym pracodawcą, na rzecz którego praca ta była wykonywana bezpośrednio przed dniem ustalenia prawa do emerytury. I. W. złożył odwołanie od tej decyzji i wyrokiem z dnia 07.02.2012r. sygn. III U 777/11 Sąd Okręgowy w Suwałkach oddalił je. Sąd Apelacyjny wyrokiem z dnia 28.08.2012r. oddalił apelację wnioskodawcy

W dniu 16.08.2013r. odwołujący ponownie wystąpił z wnioskiem o wcześniejszą emeryturę.

Na dzień 01.01.1999r. wnioskodawca udowodnił 25 lat 4 miesiące 20 dni okresów składkowych i nieskładkowych. Natomiast uwzględniony przez organ rentowy staż pracy w warunkach szczególnych wyniósł 10 lat 9 miesięcy 29 dni i dotyczył zatrudnienia w Przedsiębiorstwie (...)
w W. od 02.11.1977r. do 31.08.1988r. na stanowisku elektromontera.

Wnioskodawca domagał się uzupełniania stażu pracy w warunkach szczególnych o okresy zatrudnienia: od 01.08.1973r. do 27.10.1974r. i od 09.10.1976r. do 31.10.1977r. w Spółdzielni Pracy (...) i od 26.04.1989r. do 16.04.1991r. w Przedsiębiorstwie Usług (...) w W..

Sąd zważył, co następuje:

Jak stanowi art. 114 ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2013r. poz.1440) prawo do świadczeń lub ich wysokość ulega ponownemu ustaleniu na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji w sprawie świadczeń zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub na ich wysokość.

Rozważając prawidłowość zaskarżonej decyzji Sąd miał na względzie przede wszystkim zakres decyzji z dnia 04.10.2011r., a od której odwołanie wnioskodawcy było rozpoznawane przez Sądy I i II instancji (sygn. akt III U 777/11). Z pisemnych uzasadnień obu negatywnych dla odwołującego wyroków wynika jednoznacznie, iż odwołania podlegały oddaleniu przede wszystkim z uwagi na nieukończenie przez wnioskodawcę wieku emerytalnego – 60 roku życia. Ta przesłanka niestety nadal nie została przez odwołującego spełniona, zatem nie ma podstaw do zmiany zaskarżonej decyzji i wznowienia postępowania.

W niniejszej sprawie odwołujący sformułował karkołomną konstrukcję prawną, w oparciu o którą domagał się przyznania wcześniejszej emerytury. Pomimo, iż samo odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie z uwagi na brak przesłanek usprawiedliwiających ponowne rozpoznanie żądania przyznania prawa do wcześniejszej emerytury, to z uwagi na wnioski zgłoszone w trakcie procesu Sąd pokrótce wskaże dlaczego argumentację prawną odwołującego uznał za niedopuszczalną

Bezsprzecznie odwołujący podejmuje próby uzyskania prawa do świadczenia emerytalnego w związku z pracą w warunkach szczególnych. Próby te jednak muszą być nieskuteczne, gdyż nadal nie zostały spełnione przez niego wszystkie warunki do tego świadczenia. Wbrew wywodom odwołującego przepisy regulujące kwestię prawa

do wcześniejszej emerytury nie przewidują aż takich udogodnień, na jakie wskazuje odwołujący. Prawo do wcześniejszej emerytury jest prawem szczególnym, traktowanym jako przywilej adresowany do ściśle określonej grupy ubezpieczonych. Zgodnie z treścią art. 184 ust.1 i 2 w zw. z art. 32 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS prawo do wcześniejszej emerytury przysługuje ubezpieczonym urodzonym - tak jak wnioskodawca – po 31.12.1948r., jeżeli pracowali

w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, posiadają staż ubezpieczeniowy w wymiarze 25 lat (w przypadku mężczyzn), ukończyli 60 rok życia, nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. Ilość lat pracy warunkach szczególnych oraz wymaganych okresów składkowych i nieskładkowych jest badana na dzień wejścia w życie ustawy o emeryturach

i rentach z FUS, czyli 01.01.1999r. Powyższy zapis nie przewiduje żadnego dodatkowego udogodnienia związanego z pracą w górnictwie. Odwołujący najwyraźniej myli dwie odrębne regulacje dotyczące emerytury wcześniejszej w związku z pracą w warunkach szczególnych (art. 32 ustawy o FUS) i emerytury górniczej, której podstawy przyznania uregulowane zostały w rozdziale 3a ustawy

o emeryturach i rentach z FUS (art. 50a-50f). Nie można jednak w sposób dowolny stosować obu regulacji przy ubieganiu się o którekolwiek z tych świadczeń. Odwołujący w niniejszej sprawie domagał się przyznania prawa do emerytury

w związku z pracą w warunkach szczególnych, zatem nie może powoływać się na przepisy regulujące prawo do emerytury górniczej. Prawo do emerytury wcześniejszej w związku z pracą w warunkach szczególnych przysługuje mężczyźnie, który ukończył 60 rok życia, a ta przesłanka, jak zostało odwołującemu wyjaśnione w sprawie III U 777/13 ziści się dopiero w dniu 15.08.2014r. Nie ma żadnych podstaw prawnych do dodatkowego obniżania wieku emerytalnego do jak wydaje się odwołującemu – 59 roku życia. Takie stanowisko nie ma żadnego oparcia w przepisach.

W toku postępowania odwołujący zgłosił żądanie zaliczenia dodatkowych okresów pracy w warunkach szczególnych, gdyż na dzień 01.01.1999r. przy wymaganych 15 latach organ rentowy zaliczył mu 10 lat 9 miesięcy i 29 dni. W tym zakresie sformułował wnioski dowodowe, w tym wniosek o przesłuchanie świadków. Sąd jednak je oddalił kierując się ekonomią procesową, gdyż przy założeniu, że odwołujący wykazałby wymagany staż pracy w warunkach szczególnych to odwołanie i tak podlegałoby oddaleniu z uwagi na nieukończenie wieku emerytalnego, czyli 60 roku życia. W przypadku odwołującego na chwilę obecną właśnie ta okoliczność blokuje możliwość ubiegania się o wcześniejsze świadczenie emerytalne, gdyż z przyczyn oczywistych jej spełnienia nie można przyspieszyć ani wykazać w inny sposób. Nie można jej również pominąć.

W związku z powyższym, na podstawie art. 477¹⁴ §1 kpc orzeczono, jak w sentencji.

mt